

[Landbrugsministeren.]

skulde man naturligvis fortsætte med den, og hvis man mente, at der burde foretages Ændringer i den, kunde man saa gennemføre saadanne Ændringer ved Lovens Forlængelse. Jeg tror at turde sige ud fra en nøgtern og neutral Bedømmelse, at Loven har virket bedre, end nogen havde ventet. Den stillede et Beløb af ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Raadighed af Statens Midler og gav samtidig Ministeren Bemyndigelse til at lade opkræve en Slagteafgift af 10 Kr. pr. slagtet Kreatur her i Landet, hvorved det er blevet muligt at destruere et større Antal Kreaturer, end nogen paa det daværende Tidspunkt kunde have tænkt sig Muligheden af. Det har vist sig, at Forbruget af Oksekød i disse Maaneder har været overordentlig stort; det betyder, at der er slagtet mange Kreaturer, og at der er kommet et betydeligt Beløb ind i Slagteafgift, hvilket selvfølgelig hænger sammen med, at Prisen paa Oksekød har været ualmindelig lav, ogsaa i Forhold til andre Fødevarerpriser.

Resultatet er da blevet, at i de 6 Uger, for hvilke der foreligger en Opgørelse, er der blevet destrueret over 3 000 Kreaturer i hver eneste Uge eller i alt over 18 000 Kreaturer. Det har kostet Fonden et Beløb af gennemsnitlig et Par og tyve Kroner for hvert Kreatur, der er blevet destrueret, efter at man har faaet de Penge ind ved Affald og Huder, der nu kunde opnaas. Efter at man har afholdt disse Udgifter, er der endda blevet et Restbeløb af Slagteafgiften paa rundt regnet 135 000 Kr. tilbage. Hertil kommer, at man endnu har Statstilskuddet i Behold, til Trods for at man har brugt et ikke ringe Beløb til Støtte for Afsætningen paa nye Markeder, til Støtte for Forsøg med Kødestraktfremstilling, Konservesfremstilling o. lign. Det viser, at man med Slagteafgiften vil kunne gennemføre en fortsat Destruktion af lignende Omfang som hidtil, ja, endogsaa af større Omfang, uden at angribe Statens Midler.

Det foreliggende Lovforslag gaar derfor ud paa at fortsætte med den gældende Lovgivning med den eneste mere betydende Ændring, at Tilskuddet fra Staten udgaar, og at man altsaa holder sig til den 10 Kr.s Afgift til at gennemføre de Formaal, som Lovforslaget tilsigter. Da der ikke er andre væsentlige Ændringer, bortset fra, at Loven foreslaas at skulle gælde indtil Udgangen af Oktober Maaned, finder jeg ikke Anledning til en nærmere Redegørelse for Forslagets enkelte Bestemmelser, men skal, idet jeg henviser til mine Bemærkninger ved

Lovforslagets Fremsættelse og den indgaaende Behandling i Folketinget, anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Landsting.

Jefsen Christensen: Den Produktionsgren indenfor dansk Landbrug, der gennem lange Tider har været daarligst stillet, er jo Kødproduktionen. Der er næppe Tvivl om, at der ude omkring i Landet er mange Landmænd, som havde haabet paa, at man gennem Foranstaltninger fra Lovgivningsmagtens Side vilde være i Stand til at hæve Priserne paa Kød her i Landet meget betydeligt. Man har med en vis Ret fæstet Opmærksomheden ved dette, at det vilde være muligt at hidføre en betydelig Ændring i dette Forhold, fordi vi bruger en saa stor Part af Kødproduktionen i selve Landet, som Tilfældet er. Der er neppe Tvivl om, at et stort Flertal af de danske Landmænd havde haabet paa, at vi i Dag skulde vedtage en Lov, som kunde føre til, at vi efter 1ste Maj naaede betydelig højere Priser for Kød her i Landet og ved Afsætning af Kreaturer, end det har været muligt at opnaa, siden vort Naboland mod Syd har truffet drastiske Foranstaltninger til Afspærring af Tilførslerne. Jeg vil haabe, at Regeringen ikke bliver træt af at virke for, at vi paa ny faar Mulighed for Afsætning af vore Kreaturer til Tyskland. Det ligger nemlig paa den naturlige Linie, at det netop bliver denne Produktion indenfor det danske Landbrug, der faar Afsætning Syd paa, fordi det altid har været saadan tidligere, og fordi denne Afsætning til Tyskland betyder saa uhyre lidt i Retning af at trykke Prisen paa de tyske Landbrugsprodukter, idet hele Indførselen af Kød til Tyskland har andraget saa lidt som 2—3 pCt. af hele Tysklands Kødproduktion.

Men det, vi taler om her i Dag, er altsaa, hvad vi kan gøre for at hæve Kreaturpriserne, og jeg maa sige, at jeg personlig saavel som mit Parti havde næret Ønske om ad Lovgivningsvejen at faa fastlagt en Minimalpris, der laa betydeligt højere; end der her er Tale om. Jeg havde i alt Fald haabet, at vi gennem Adgangen til Destruktion af Kreaturer kunde have faaet sikret saa mange Penge, at Landmændene i Fremtiden havde Valget mellem enten at føre Dyrene til Markedet og der være sikker paa at faa mere end 10 Ø. pr. Pund levende Vægt for dem eller ogsaa at lade dem destruere mod en Betaling af 10 Ø. pr. Pund for Kreaturer, der burde være disse Penge værd. Jeg vil haabe, at den højtærede Land-